



ה"ת 67583/11/18 - זיאד אבו צעלוק, אימן אבו צעלוק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 67583-11-18 אבו צעלוק ואח' נ' מדינת ישראל
בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל
המבקשים
1. זיאד אבו צעלוק
2. אימן אבו צעלוק
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה להחזרת תפוס, בהתאם להוראות סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) נוסח חדש תשכ"ט 1969 (להלן "הפקודה").

רקע וטענות הצדדים :

1. ביום 10/11/18 על פי צו חיפוש שניתן על ידי בית המשפט, בחשד לביצוע עבירות אמל"ח וסמים, נערך חיפוש בביתו של המבקש 2. במהלך החיפוש, נתפס במזומן סך 963,440 ₪. (להלן: "הכסף" או "התפוס").

2. המבקשים נחקרו בחשד לביצוע עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון התש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון").

3. ביום 28/11/18 הוגשה בקשה להחזרת תפוס. המשיבה, התנגדה לבקשה.

ביום 16/12/18 התקיים דיון במעמד הצדדים.

4. ב"כ המבקשים טען בטיעוניו בכתב ובעל פה, כי לא מתקיים חשד סביר הקושר את המבקשים לביצוע עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון. לטענתו, אין הצדקה לתפיסת הכסף שהושג ביושר. עוד טען כי למבקשים שהם אחים, הסבר למקור החוקי של הכסף.

המבקש 1 טען כי סך 900,000 ₪ מתוך הכסף שנתפס שייך לו. סכום זה נמסר למשמורת המבקש 2, בשל



החשש מהחזקת סכום כסף משמעותי במזומן, בזמן ביצוע עבודות שיפוץ בביתו. המבקש 2 טען כי הכסף הושג ביושר ומקורו בעסקת מכר מקרקעין, תשלומי ביטוח לאומי בגין תאונת דרכים וחיסכון ממשכורת חודשית קבועה. לדבריו, לפני כשנתיים, מכר לאחיו, מר ריאד אבו צעלוק, מקרקעין במחיר של כ- 700,000 ₪ פלוס מע"מ. התשלום לטענתו, בוצע במזומן (להלן: "**עסקת המכר**").

המבקש 2 טען כי סכום של 900,000 ש"ח למבקש 1. ביחס ליתרת הסכום, כ 63,000 ₪, טען כי מדובר בסכום כסף שנחסך ממשכורת חודשית קבועה, במשך מספר שנים עד שהצטבר לסכום משמעותי.

לתמיכה בטענותיהם, הציגו המבקשים חוזי מכר מקרקעין, אישורי תשלומים לרשויות המס, תלושי שכר, תדפיסי בנק ומסמכים נוספים.

ב"כ המבקשים אף הלין על קצב התקדמות החקירה, לטענתו, פרק זמן של כחודש וחצי בה מוחזק הכסף בידי המשיבה ומבלי שהתבררו טענותיהם, אינו סביר.

לסיכום, טען כי הפגיעה בקניינם של המבקשים, אינה מוצדקת ואינה מידתית.

5. מנגד, המשיבה התנגדה להשבת התפוס. נציג המשיבה, טען כי קיים חשד סביר הקושר את המבקשים לעבירות לפי חוק איסור הלבנת הון. תפיסת הכסף נועדה להבטיח אפשרות חילוטו בעתיד, ככל שיוגש כתב אישום. לדבריו, החקירה בעיצומה- בשיתוף עם גורמי אכיפה נוספים, וטענות המבקשים כפי שפורטו בבקשה ובחקירתם במשטרה נבדקות ויידקו בהמשך החקירה. נציג המשיבה אף הפנה לרשימת הפעולות הנדרשות לביצוע לשם השלמת החקירה.

דיון והכרעה :

6. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחים, שמעתי טיעוני הצדדים ועיינתי בתיק החקירה, מצאתי כי דין הבקשה להידחות לעת הזו- מהטעמים הבאים.

7. ראשית, מצאתי לבחון את התשתית הראייתית בהתאם לשלב הדיוני, טרם הגשת כתב אישום כאשר החקירה טרם הסתיימה, קרי, דרישת החשד הסביר.

עיינתי בתיק החקירה, בנספח הסודי (במ/1), בעדויות ובמסמכים שהציגו המבקשים, מצאתי כי קיים חשד סביר הקושר את המבקשים לביצוע עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון.



בשלב זה של ההליך, כאשר החקירה בעיצומה ומשטרם התבררו החשדות כנגד המבקשים עד תום, אינני נדרשת להכריע בדבר מקור הכסף וחוקיותו, כטענות המבקשים. טענות אלו צריכות להתברר בהמשך החקירה, שכאמור טרם באה לכדי סיום.

יחד עם זאת, בזהירות המתחייבת ונוכח השלב הדיוני המוקדם, מצאתי לציין כי קיימים מספר קשיים המעוררים חשד של ממש שאין מדובר בעסקת מכר מקרקעין תמימה, כפי שטענו המבקשים, אלא כזו שנועדה להסוות את מקור הכסף. לעניין זה, אפנה **במיוחד למסמך 3** ולמסמכים במ/5 עמ' 2 מסומן בכוכבית, במ/11 שורות 14-15, שורות 41-42, שורות 57-58, שורות 65-79, במ/12 שורות 101-110, במ/13 שורות 84-85, שורות 48-93, שורות 113-125, במ/14 שורות 42-43.

כאמור, קיים חשד סביר ואף למעלה מכך, הקושר את המבקשים לביצוע עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון.

8. שנית, בחנתי האם תפיסת הכסף נעשתה כדין.

9. אין מחלוקת כי בוצע חיפוש חוקי בבית המבקש 2, בהתאם לצו החיפוש שניתן על ידי בית המשפט. צו חיפוש זה בוצע ביחד עם צווי חיפוש נוספים המתייחסים למתחם דירות השייך למשפחת המבקשים, בגין חשד לביצוע עבירות סמים ואמל"ח. צו החיפוש לא כלל הסמכה מפורשת לתפיסת הכסף.

10. **סעיף 23 לפקודה** קובע ביחס לצווי חיפוש כי:

"רשאי שופט ליתן צו לערוך חיפוש בכל בית או מקום (להלן - צו חיפוש) אם -
(1) החיפוש בו נחוץ כדי להבטיח הצגת חפץ לצורך כל חקירה, משפט או הליך אחר;
(2) יש לשופט יסוד להניח שהוא משמש להחסנתו או למכירתו של חפץ גנוב, או שנשמר בו או מוחסן בו חפץ שנעברה בו או לגביו עבירה, או ששימש, או מתכוונים להשתמש בו, למטרה לא-חוקית;
(3) יש לשופט יסוד להניח שנעברה עבירה או שמתכוונים לעבור עבירה נגד אדם הנמצא בו".

11. הסמכות לתפוס חפצים מעוגנת **בסעיף 32 לפקודה** הקובע כי:

"(א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".



12. סעיף 26(א) לחוק איסור הלבנת הון, קובע כי :

"סמכויות החיפוש והתפיסה לפי פקודת מעצר וחיפוש יחולו, בשינויים המחויבים, גם לעניין רכוש שביחס אליו ניתן לתת צו חילוט לפי חוק זה".

13. בבש"פ 1359/17 מדינת ישראל נגד ברוך נקבע כי :

"אכן, עילות התפיסה המופיעות בסעיף 32 לפסד"פ הן חמש [...] עילת תפיסה שישית בדמות תפיסת רכוש בשווי אינה מוזכרת. ואולם, כאמור, חוק איסור הלבנת הון מאפשר חילוט רכוש בשווי. לכן, אם בהתאמה ושינויים מחויבים עסקינן, בין החוק לבין הפסד"פ, אזי שיש לאפשר תפיסה בשווי אף בהגיענו למסלול הפסד"פ".

14. מכוח חוק איסור הלבנת הון, סמכויות התפיסה והחילוט רחבות ביותר.

15. לאחר שעיינתי בתיק החקירה ובמסמכים במ/7 עד במ/9, שוכנעתי כי תפיסת הכסף נעשתה כדין בהתאם לסמכויות המוקנות לשוטר מכוח **סעיף 32 לפקודה**. מדובר בסכום כסף שאינו שיגרתי, כ- 963,440 ש"ח. סכום הכסף המזומן הנכבד, אופן החזקתו ושמירתו, ואף בשים לב לחשדות שבגינם הוצא צו החיפוש, מבסס לטעמי, חשד סביר לעבירות לפי חוק איסור הלבנת הון.

16. שוכנעתי כי, מציאת הכסף באקראי ודחיפות המקרה, הצדיקו את תפיסתו אף ללא צו, שכן קיים חשש ממשי, כי אם הכסף לא יתפס, לא ניתן יהא להבטיח את חילוטו בעתיד.

17. לעניין זה יפים הדברים שנקבעו ברע"פ 4526-18 **שאל אלוביץ נגד מדינת ישראל** מיום 5.8.18 (להלן: "**עניין אלוביץ**") מפי כב' השופט עמית.

"אני נכון להניח כי ייתכנו מצבים חריגים בהם יתעורר צורך חיוני ודחוף לתפיסת רכוש בשווי, אף ללא צו. כך, לדוגמה, מקום בו קיים חשש להברחת הנכס או החפץ. לדוגמה, שוטר שעורך חיפוש, עם צו או בלי צו, מוצא באקראי בבית החשוד סכום כסף נכבד, שלא שימש כשכר עבירה אך ייתכן שניתן יהיה לחלט אותו בעתיד כרכוש בשווי לפי חוק איסור הלבנת הון. כאשר קיים חשש שאם הכסף לא יתפס בו במקום, הוא יעלם ולא ניתן יהיה לחלטו בעתיד, רשאי השוטר לתפוס את הכסף, בכפוף לביקורת שיפוטית שתבצע בדיעבד".

18. יחד עם זאת, לאחר תפיסת הכסף ובניגוד לאמור בעניין אלוביץ, לא פנתה היחידה החוקרת לבית המשפט לקבלת הוראות בעניין המשך החזקת הכסף ובכך מצאתי כי נפל פגם בהתנהלותה. ואולם, עוצמת הפגם,



מוגבלת, שכן, הפגם בהתנהלות היחידה החוקרת, אינו יורד לשורש חוקיות התפיסה, אלא מתייחס לשאלת אישור התפיסה בדיעבד.

19. כידוע, אין די בהצבעה על קיומו של פגם בהתנהלות היחידה החוקרת כדי להביא לשחרור התפוסים. ביקורת שיפוטית שתופעל בדיעבד, מכוח סעיף 34 לפקודה עשויה לרפא פגם זה. ראה עניין אלוביץ.

"עם זאת, הביקורת השיפוטית בסעיף 34 לפסד"פ, יכול ותרפא פגמים שנפלו במסגרת התפיסה לפי סעיף 32 יכול ואדם ייעצר באופן בלתי חוקי, אך בית המשפט שדן בעניינו, יבחן את המעצר בדיעבד, כאשר נקודת האיזון שונה לאור המעצר הבלתי חוקי (ראו, לדוגמה, בש"פ 7847/10 מדינת ישראל נ' אדיב, [פורסם בנבו] פסקאות 17, 20 והאסמכתאות שם (28.10.2010)). בדומה, יכול ונכס או חפץ ייתפסו באופן לא חוקי, אך בית המשפט שדן בעניין יבחן את התפיסה בדיעבד, תוך מתן משקל לתפיסה הבלתי חוקית (השוו בש"פ 9022/16 גריקה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.12.2016), שם אישר בית המשפט את התפיסה על אף הפגמים בצו החיפוש").

20. באיזון שבין הצורך להבטיח המשך החקירה ביחס למקור הכסף והבטחת אפשרות חילוט עתידי שיש בו כדי להלום את האינטרס הציבורי, לבין הפגם שנפל בהליכי תפיסת הכסף, מצאתי להכשיר את התפיסה בדיעבד.

21. יחד עם זאת, בשים לב לפגם שנפל בהתנהלות היחידה החוקרת, קצב התקדמות החקירה שאינו משביע רצון, ופעולות החקירה המתבקשות (במ/4) ובשים לב להיקף חומר החקירה, מצאתי להגביל את תקופת התפיסה למשך 45 יום מהיום. ככל שתבקש הארכת התקופה, על המשיבה להגיש בקשה מתאימה 10 ימים עובר לתום התקופה.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה להחזרת התפוס נדחית.

תיק החקירה יוחזר למשיבה במזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, ט"ז טבת תשע"ט, 24 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.